

РЕШЕНИЕ

№ 1226

гр. Бургас , 26.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVII СЪСТАВ в публично заседание на тридесети октомври, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: **ТОДОР Д. МИТЕВ**

Секретар:

*

като разгледа докладваното от **ТОДОР Д. МИТЕВ** Административно наказателно дело № 20202120203797 по описа за 2020 година , намира следното:

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „*“ ЕООД, ЕИК: *, чрез адв. *, против Наказателно постановление № 503738-F499161/07.04.2020г., издадено от директора на дирекция „Обслужване” при ТД на НАП – гр.Бургас, с което за нарушение на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС на основание чл. 179 от ЗДДС, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.

В жалбата жалбоподателят моли, съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното наказателно постановление, тъй като била приложима разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява.

За административнонаказващия орган - ТД на НАП – гр.Бургас, се явява юрк. Янчева, която моли обжалваното НП да бъде потвърдено.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН (видно от известието за доставяне на л. 6-гръб НП е връчено на жалбоподателя на 30.06.2020г., а жалбата е депозирана на 07.07.2020 г.) Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

В резултат на извършена проверка, актосъставителят *- инспектор по приходите в ТД на НАП- Бургас, установила, че „*“ ЕООД, ЕИК: *, в качеството си на регистрирано по ЗДДС лице, не е подало справка-декларация по ЗДДС за данъчен период месец март 2019г. в предвидения срок до 14.04.2019г.

С оглед на констатираното от актосъставителя неподаване на декларация, е изпратена

покана с №314-4 с дата 19.04.2019г. за явяване в Дирекция „Обслужване ” в ТД на НАП-Бургас за съставяне на акт за нарушение за ненавременното подаване на справка – декларация по ЗДДС, като не се е явил представител на дружеството.

На 04.07.2019 г. актосъставителят * съставила акт за нарушение №F499161/04.07.2019г., като в акта като нарушена е посочена разпоредбата на чл.125, ал.5 от ЗДДС. Производството е било спряно на основание чл. 43,ал. 6 от ЗАНН, като е било възобновено на 25.02.2020 г. АУАН е подписан от актосъставителя и е връчен на представител на жалбоподателя, който го е подписал без възражения.

Въз основа на съставения акт е издадено обжалваното наказателно постановление № */07.04.2020г., издадено от директора на дирекция „Обслужване” при ТД на НАП – гр.Бургас, с което за нарушение на чл.125, ал. 5 от ЗДДС на основание чл. 179 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на изслушаните показания на свидетеля *, както и от приложените по делото писмени доказателства, съдържащи се в административнонаказателната преписка. На практика, самият жалбоподател също не отрича в жалбата, че декларацията е била подадена извън законовия срок, като счита, че случаят е маловажен.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на жалбоподателя, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, намира от правна страна следното:

Съдът намира, че при съставяне на акта за нарушение и при издаване на атакуваното наказателно постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство. Актът за установеното административно нарушение и наказателното постановление са съставени от компетентни органи. По делото е представена Заповед на изпълнителния директор на НАП за упълномощаване на АНО № ЗЦУ-ОПР-17 от 17.05.2018г., съгласно която компетентен да издаде наказателното постановление е Директорът на Дирекция „Обслужване” в ТД на НАП- гр.Бургас. Налице е било щателно издирване по смисъла на закона, като след като дружеството не е било намерено, производството е било законосъобразно спряно.

Разпоредбата на чл. 125, ал. 1 от ЗДДС предвижда, че за всеки данъчен период регистрираното лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС, с изключение на случаите по чл. 157 от ЗДДС. Според чл. 125, ал. 5 от ЗДДС декларациите по ал. 1 и 2 на същата разпоредба и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят.

Санкционната норма на чл. 179 от ЗДДС предвижда, че лице, което, като е длъжно, не подаде справка-декларацията по чл. 125, ал. 1, декларацията по чл.125, ал. 2, отчетните регистри по чл. 124, декларацията по чл. 157, ал. 2 или не ги подаде в предвидените срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и еднолични търговци, в размер от 500 до 10 000 лв.

От изложените обстоятелства се налага извода, че жалбоподателят е регистрирано по ЗДДС дружество и е бил задължен за всеки данъчен период да подава справка-декларация по ЗДДС, както и информация от отчетните регистри в законоустановения срок по чл. 125, ал. 5 ЗДДС. Съдът счита за безспорно установено по делото, че жалбоподателят не е подал

до 14.04.2019г. справка – декларация по ЗДДС за данъчен период месец март 2019г. Неподаването на справка – декларация по ЗДДС в предвидените срокове се санкционира на основание чл. 179 от ЗДДС. В случая правилно е определена нарушената законова разпоредба. Именно разпоредбата на чл. 125, ал. 5 ЗДДС е тази, която определя срокът, в който следва да се подадат справките – декларации по ЗДДС.

Жалбоподателят твърди в жалбата и в съдебно заседание, че е налице маловажен случай по чл.28 от ЗАНН. Нарушението, извършено от лицето е чрез "бездействие". То е формално нарушение, на просто извършване и липсата на вредни последици за фиска от несвоевременното подаване на декларация, не може да послужи за установяване на признаците на „маловажност“, защото във фактическия състав на нарушението вредните последици не са елемент от обективната му страна, т.е. тяхната липса или наличие не влияе върху съставомерността на деянието. В случая, извършеното нарушение е свързано с основни обществени отношения, които да осигурят своевременното деклариране на правно значими обстоятелства. Неоснователен е доводът, че дружеството не осъществявало дейност, тъй като след като е решено да не бъде прекратено чрез ликвидация, следва да бъдат спазвани законовите изисквания. В този смисъл и предвид изложените съображения, съдът счита, че установените обстоятелства не водят до извода за маловажен случай по чл.28 от ЗАНН на извършеното нарушение, тъй като същото не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. АНО е отчел, че липсват други нарушения, като е наложил санкция в минимално предвидения размер от 500 лв.

Обобщавайки изложеното съдът прие, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

С оглед решението за потвърждаване на НП и направеното искане от страна на представителя на АНО, в негова полза следва да се присъдят претендираните разноски за възнаграждение за юрисконсулт. При определяне на дължимите разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да се приложи разпоредбата на чл. 63, ал. 5 ЗАНН, съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който препраща към Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв. С оглед фактическата и правна сложност по делото, съдът достигна до извод, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на АНО следва да се определи и присъди възнаграждение в размер на 80 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 1, предл. 1 от ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № */07.04.2020г., издадено от директора на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП – гр.Бургас, с което за нарушение на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС на основание чл. 179 от ЗДДС, на „*“ ЕООД, ЕИК: *, седалище и адрес на управление: гр. *, ул. „*“ № 2, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.

ОСЪЖДА „*“ ЕООД, ЕИК: *, седалище и адрес на управление: гр. *, ул. „*“ № 2, да заплати на Национална агенция за приходите- София сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Бургаския административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____